

Dr Elaine Phillips, Literatura Starego Testamentu,

Wykład 18, 1 Samuela, Eli i Saul

© 2024 Elaine Phillips i Ted Hildebrandt

Zaczynamy.

Łaskawy Boże, nasz Ojciec Niebieski, kiedy zaczynamy razem ten drugi kwadrat, z wdzięcznością chronisz każdego z nas podczas tej przerwy. Ojciec, dziękuję za Twoje czułe dłonie, troskliwe dłonie, Twojego ducha opiekuńczego dla nas.

Panie, módl się za tych, którzy mogą nie czuć się dobrze, aby szybko przywrócić zdrowie, gdy znów zaczniemy wspólne zajęcia. Ojciec, po prostu gorąco modlę się za każdego, abyś nie tylko zachował nas w dobrej kondycji fizycznej, ale także zachował nas w dobrej kondycji duchowej. Otocz nas, przyciągnij nasze serca do swojego serca.

Ojciec, abyśmy Cię znali i kochali, a Twoje słowo miało moc i płonęło w naszych sercach. Prosimy Cię o Twoją obecność podczas dzisiejszego studiowania. Pomóż mi nauczać jasno i pomóż nam wszystkim być poruszonymi Twoim duchem i Twoim słowem.

Pomóż nam być dobrymi członkami społeczności. Kochamy się i wspieramy się nawzajem. O to wszystko prosimy w imieniu Chrystusa z dziękczynieniem. Amen.

Cóż, minęło półtora tygodnia. Mówiłem to już trzy razy, więc musimy trochę to powtórzyć, prawda? To pytanie sprzed dwóch tygodni.

Jaki cykl duchowy charakteryzował okres sędziów?

A. zwróć uwagę na tę miłą aliteracyjną rzecz: grzech, lenistwo, obrzydliwość, błaganie, poddanie się. Może to tyle.

B, apatia, atak, aresztowanie, wyobcowanie.

C, apostazja, ucisk, pokuta, wybawienie, powtórzenie.

D, apostazja, herezja, apatia, entuzjazm, powtarzanie.

Który to jest? C. Wspaniale.

Proszę bardzo — jeszcze jedno pytanie kontrolne. Wydarzenia z końca Księgi Sędziów przeplatają się ze stwierdzeniem: W Izraelu nie było króla i każdy postępował tak, jak uważał za słuszne.

Nadszedł czas budowy świątyni i odpokutowania za niegodziwość.

C. Arka Przymierza zostanie utracona na zawsze.

D. Pan pomaga tym, którzy sami sobie pomagają.

E. żadne z powyższych.

Który to jest? Och, wow, jesteś po prostu świetny. W porządku.

Tak, to A. Idziemy dalej. Skoro tak dobrze znasz sędziów, wiesz, że za tydzień od środy będzie tu znowu egzamin? Ja wiem. Nie możesz od tego uciec, prawda? Dzisiaj dokonamy przejścia do monarchii, co oznacza, że przestudiujemy charaktery Samuela i Saula.

To są najważniejsze punkty skupienia. Oczywiście jest wiele innych rzeczy, które się wydarzy, gdy będziemy pracować nad przeniesieniem Arki Przymierza z Szilo do Filistynów i z powrotem, a także kilka innych bardzo ważnych kwestii, które będziemy musieli omówić o. Jak zwykle musimy zrobić trochę rzeczy w tle.

Zobaczmy więc, co mamy tutaj pod względem sytuacji geopolitycznej. Problemy, które właśnie dla was omówiłem, apostazja, ucisk i tak dalej. Problem apostazji nadal istnieje.

Problem ucisku trwa. Byli to Filistyni w czasach Samsona. To będą Filistyni, gdy przejdziemy do Pierwszego Samuela i przejdziemy także do Saula.

Więc miej to na uwadze. Problemy z okresu sędziowskiego trwają do tego okresu, a właściwie znacznie dalej. Problemy sąsiedzkie i sąsiednie narody są tak naprawdę źródłem problemu.

Jednym z problemów jest to, że wielkie supermocarstwa, takie jak Egipt, czy mieszkańcy Mezopotamii, nie są obecnie tak potężni w Izraelu. I tak będą to sąsiednie narody. Z jednej strony Filistyni, za chwilę spojrzymy na mapę, na której znajduje się pięć miast filistyńskich, i zaraz wam wskażę, to są rzeczy, które chcielibyście wiedzieć na mapie, w porządku, pięć miast filistyńskich.

Kluczem jest to, że jeśli chodzi o naszą sytuację polityczną, kiedy czytasz 13 rozdział 1 Księgi Samuela, a ufam, że to przeczytałeś, a przynajmniej będziesz to robić wkrótce, dowiesz się, że kontrolują oni produkcję żelaza. W rzeczywistości, jak mówi, Izraelici musieli zejść do Filistynów. Naostrzyli lemiesz pługów, narzędzia i motyki.

Sami nie mieli sprzętu do produkcji żelaza. Jeśli chcesz pomyśleć o współczesnym odpowiedniku, bo oczywiście trudno nam myśleć o narzędziach żelaznych, po prostu tego nie robimy. Ale jeśli chcesz pomyśleć o współczesnym odpowiedniku, pomyśl tylko, kto ma broń nuklearną, a kto nie, prawda? A ci, którzy to robią, mają przewagę.

I oczywiście teraz wszyscy jesteśmy zaniepokojeni, czy Iran nie uzyska zdolności produkcyjnych do arsenałów, arsenałów nuklearnych, a nie do wykorzystania do

celów pokojowych. Izraelici, jeśli przeczytasz 1. Samuela 13 na końcu rozdziału, mieli motyki, lemiesz i tak dalej. To było w porządku, to było w porządku.

To są pokojowe cele, jeśli można tak powiedzieć, produkcji nuklearnej, prawda? Nie mieli mieczy i włóczy z żelaza. W rzeczywistości jest napisane, że tylko Saul i Jonatan byli uzbrojeni w ten sposób. Byłoby to równoznaczne z posiadaniem arsenału nuklearnego.

Jeśli więc chcesz o tym pamiętać, może to być dla Ciebie pomocne. W każdym razie miejcie to na uwadze, a także pamiętajcie o drugiej połowie tego zdania, która mówi, że wielokrotnie prawie najechali ten kraj. Za chwilę pokażę ci mapę, aby pokazać, jak to działa.

Ale miej to z tyłu głowy. Filistyni nie są tak daleko stąd. Naprawdę udają się prosto do serca Izraela i staje się to strasznie groźne.

Powiedziawszy to, Saul odbywa swoją pierwszą praktykę bojową, jeśli można tak powiedzieć, gdy już zostanie królem, nie przeciwko Filistynom, to nastąpi trochę później, ale przeciwko Ammonitom. Ammonici to lud żyjący na wschodzie, po drugiej stronie doliny Jordanu. Nie trać z oczu naszych Amalekitów.

Widzieliśmy ich, gdy wychodziliśmy z Egiptu. Pamiętacie, że Amalekici zaatakowali Izraelitów. Amalekici są gatunkiem półkoczowniczym, dlatego często wędrują.

Zaatakowali Izraelitów, gdy wychodzili z Egiptu. To jest tło narracji tego, co zobaczymy w 1 Samuele 15, za około 45 minut. Z powodu nieposłuszeństwa Saula znaleźli się tam także Moab i Edom.

Swoją drogą, mam nadzieję, że masz teraz w głowie mapę, dzięki której, gdy o tym będę wspominał, będziesz mógł w pewnym sensie zlokalizować je mentalnie na swojej mapie. I wreszcie trzecia rzecz, na którą chcemy zwrócić uwagę, trzecia rzecz, ostatnia rzecz, na którą chcemy zwrócić uwagę, to trzeci kolor. Osady izraelskie znajdują się głównie na terenach górskich.

Nie zamierzają zbyt często wyruszać na równinę przybrzeżną. Nadal jest to kontrolowane przez Filistynów i inne zagraniczne osady kananejskie, głównie na terenach górskich.

Masz na myśli tę kwestię geopolityczną? Prawie, w porządku, spójrzmy na mapę. Oto pięć miast filistyńskich, które chcesz poznać. Niebieskie to te na wybrzeżu, pasujące do morza i tym podobnych rzeczy.

Zatem chcecie poznać Gazę tutaj, Aszkelon tam, Aszdod tam. Aszkelon to tylko ten, który faktycznie znajduje się na samym wybrzeżu. Gaza, najmniejszy kawałek w głębi lądu.

Aszdod, najmniejszy kawałek w głębi lądu. Zasadniczo, unikając najgorszych przybrzeżnych piasków. Ale tutaj są, tuż przy samym wybrzeżu.

Trochę w głębi lądu mamy Gat tam i Ekron tutaj. Szczególnie w narracjach, o których dzisiaj mówimy, trzema miastami filistyńskimi, do których się skupimy, będą przede wszystkim Aszdod, potem Gat, a następnie Ekron. Zwróć uwagę, jak blisko są oni, zwłaszcza ci dwaj, obszaru, który będzie przedmiotem sporu, czyli Szefeli.

I wreszcie, oto nasza górská kraina Judy. Powtarzam, jeśli zdarzy ci się mieć mapę na następnym egzaminie, oto kilka rzeczy, które będziesz chciał wiedzieć. Powiedziałem przed chwilą, że Filistyni rzeczywiście przedostali się na terytorium Izraelitów i tutaj próbowałem nakreślić, jak do tego doszło.

I tak, są oznaczone kolorami. Kiedy czytasz 1 Samuela 13 i 14, to właśnie tam się znajdują. Jest tam napisane, a za chwilę przyjrzymy się przekazom, że Filistyni mieli placówkę w Miszmasz, a Izraelici obozowali w Geba.

To mniej więcej pod literami A i M Benjamina. Czy widzisz, jak daleko dotarli na terytorium Izraelitów? To jest przerażające. Filistyni powinni tu być.

Oto miasta, które właśnie wskazaliśmy: Gaza, Aszkelon, Aszdod, Gat, Ekron, a mimo to dotarli aż tutaj. Jeśli mają placówkę w Miszmaszu, jest to bardzo groźne. I jest tam napisane, że kiedy czytasz 1 Samuela 13 i 14, Filistyni wysyłali z tej placówki w Miszmaszu, napadając grupy w trzech różnych kierunkach.

Można więc zobaczyć, dlaczego Izraelici będą trochę zaniepokojeni tego typu rzeczami. Jest to inwazja numer jeden lub penetracja numer jeden i warto o tym pamiętać. Kiedy to się dzieje, staje się to naprawdę groźne dla Izraelitów.

Druga to nasza słynna historia Dawida i Goliata, na której wszyscy dorastaliśmy, jeśli dorastaliśmy w szkółce niedzielnej. To będzie miało miejsce mniej więcej tutaj. Tak naprawdę Dawid pochodzi z Betlejem.

Bracia Dawida walczą. To Dolina Ela, niedaleko stąd. Filistyni zaszli tak daleko.

Rozbili obóz właśnie tam. Izraelici obozują tutaj i w tym konkretnym miejscu toczy się bitwa. Co próbują zrobić Filistyni? Próbuje przedostać się aż do górzystego kraju, zdobyć tutaj punkt oparcia.

Oni tego nie robią. Dawid wygrywa bitwę. W porządku, i na koniec, to zabiera nas poza to, o czym dzisiaj czytacie, ale tylko w kontekście tego, jak Filistyni bardzo uprzykrzali życie Izraelitom.

Faktycznie, pod koniec 1 Księgi Samuela miejsce, w którym Saul straci życie, będzie tutaj. Filistyni znowu, niezadowoleni z tego, gdzie się osiedlili, maszerują aż do góry. Rozbili tu obóz.

W rzeczywistości to, co oni zrobili, jeśli przyjrzyś się bardzo uważnie i jeśli przyjdzie ci do głowy cokolwiek, co składa tę mapę w całość, to przecięli Izrael na pół, ponieważ masz tu północne plemiona, Naftali, Asher, Zebulon, Issachar. Całość kontrolują Filistyni. Mają obozowisko Beit Shan.

Odcięli plemiona północne od plemion południowych. Kontrolują naszą słynną Dolinę Jezreel, która jest oczywiście głównym polem bitwy – ma to sens? Jeśli mapa nie ma sensu, powiedz to.

Przejrzę to jeszcze raz. OK, kontynuujmy. Samuel jest ostatnim z sędziów.

Dlatego nazywam go postacią przejściową. Co ciekawe, pełni także funkcję kapłana, ponieważ należy do linii Lewiego. Zatem sędzio, kapłanie, a także proroku, zwanym widzącym, który widzi.

Powiemy więcej o tym określeniu, kiedy zaczniemy zajmować się samymi prorokami. Kiedy przyjrzymy się narodzinom Samuela, co jest oczywiście całkiem przyzwoitym punktem wyjścia, okazuje się, że jest to kolejne z tych dzieci zrodzonych z bezpłodnej matki, Hanny i Peniny, dwóch żon niejakiego Elkany. I, oczywiście, najbardziej lubianym lub bardziej kochanym jest ten, który jest bezpłodny.

A jednak, ponieważ jest w obecności arcykapłana Heliego, w odpowiedzi na jej modlitwę mówi: „Pamiętajcie, początkowo myśli, że jest pijana”. Ale kiedy ona mówi: „Modlę się żarliwie”, mówi: „Niech twoja modlitwa zostanie wysłuchana”. A potem, oczywiście, ma syna.

Przysięga poświęcić go jako nazyrejczyka. Zwróć uwagę na to, co mówi w rozdziale pierwszym, wersecie 11. O Panie Wszechmogący, jeśli tylko spojrzysz na nędzę swojej służebnicy i wspomnisz na mnie i nie zapomnisz o swojej służebnicy, ale daj jej syna.

Oddam go Panu na wszystkie dni jego życia i żadna brzytwa nie będzie dotykała jego głowy. Liczb, rozdział szósty, jeśli chcesz wrócić i odświeżyć pamięć o ślubie nazyreatu. Ale oddanie się Panu, aby Pan posługiwał się nim w sposób radykalny, a wtedy także znakiem tego nie byłoby użycie brzytwy na jego głowie.

Został odsunięty na bok jako nazirejczyk. Pieśń Anny, którą śpiewa z radością w drugim rozdziale, gdy oddaje chłopca Panu, jest bardzo interesującą piosenką. Chcę tylko wspomnieć o kilku rzeczach na ten temat, a potem będziecie mogli wrócić i przyrzeć się temu bliżej.

Zwróć uwagę, jak ona podkreśla w tej piosence odwrócenia. Ci, którzy są syści, wynajmują się, żeby zdobyć jedzenie. Ci, którzy są głodni, nie będą już głodni.

Ta, która była nieplodna, urodziła siedmioro dzieci. Ta, która ma wielu synów, tęskni. Hannah mówi o tym, że wszystko zostało całkowicie wywrócone do góry nogami.

Pan przynosi śmierć i ożywia. Miej to również na uwadze. Nawiązuje do faktu, że Bóg jest w stanie wskrzeszać umarłych.

Pan przynosi śmierć i ożywia. Sprowadza do grobu i podnosi. Teraz nie będę już nic więcej na ten temat mówił.

Jeszcze raz zachęcam do powrotu i przeczytania. Ale naprawdę interesujące jest to, że większość tematów z tej piosenki została później powtórzona przez kogoś innego. Czy przypadkiem nie wiesz kto to jest? To jest w Nowym Testamencie.

Kto to może być? Kto śpiewa pieśń w Księdze Łukasza? To Mary, prawda? A kiedy w Ewangelii Łukasza pojawia się pieśń Maryi, wiele tematów z pieśni Hanny powraca wciąż na nowo. To tylko jedna wskazówka na to, że sugerowałbym, że Maria prawdopodobnie dość dobrze znała swoją Biblię. Dlatego też, ponieważ śpiewa z radości, nie jest to tylko wymyślona przez nią piosenka.

Jest nasycony słowami Pisma Świętego. I powtarza piosenkę Hannah. Mogłbym na ten temat powiedzieć o wiele więcej, ale musimy działać dalej.

Prawdopodobnie kolejna historia, która jest najbardziej znana, ponieważ „tak, przepraszam”. Zacząć robić. Tak, pytanie brzmi: czy istnieje powód, dla którego Samuel został oddzielony od rodziny? A Samson, podobnie jak twój drugi nazirejczyk, nim nie był.

W przysiędze nazyreatu nie ma nic, co mówiłoby, że daną osobę należy przyprowadzić i zostawić gdzieś w świątyni. Najwyraźniej jest to własny wybór Hannah i ona tak właśnie robi. Mówi, że oddam go Panu po wszystkie dni jego życia.

I ona go tam zabiera. A potem, oczywiście, jak wiadomo, Bóg to honoruje w niezwykle sposób i oprócz tego daje jej jeszcze inne dzieci. Ale nie, nie jest to zależne od ślubu nazyreatu.

To wydaje się być częścią tego, co się tutaj dzieje. Ale, przepraszam, jest pod opieką Samuela, ale kiedy jest w świątyni. I nie powinienem mówić świątynia.

Właściwie jest to tabernakulum, chociaż porusza to interesującą kwestię. Co ciekawe, hebrajskie słowo użyte w rozdziale trzecim oznacza świątynię. Zatem cokolwiek jest w Szilo, nazywa się to heikal , co po hebrajsku oznacza świątynię.

To nie jest określenie tabernakulum. Dlaczego? Nie wiem. Być może była to wówczas placówka bardziej stacjonarna, nie do końca pewna.

W każdym razie, jak wiesz, Samuel tam jest. On śpi w obecności arki. Sugerowałbym prawdopodobnie poza samymi zasłonami przybytku.

Ale najwyraźniej jest blisko niego. I Pan go wzywa. I chociaż na początku myśli, że to Eli, Eli odpowiada, że nie.

Wróć i powiedz: Panie, oto jestem. Powiedz mi, co się dzieje. Wiadomość dla Eliego w tym momencie nie jest zbyt dobra.

Za chwilę porozmawiamy o tym więcej. Ale jego powołanie jest w tabernakulum. Jest w Shiloh.

Jak wspomniałem wcześniej, pełni wówczas trzy znaczące urzędy. Prorok, prawda? Rozdział trzeci, werset 20. Cały Izrael, od Dan do Beer-Szeby, uznał, że Samuel był poświadczony jako prorok Pana.

I jest napisane, że Pan w dalszym ciągu ukazywał się w Szilo. Tam poprzez swoje słowo objawił się Samuelowi. To nie przypadek, że Samuel zostaje nazwany prorokiem i widzącym, który widzi, ponieważ Pan mu się ukazuje.

To wizja, którą ma. Mamy też pod koniec rozdziału siódmego Samuel kontynuował jako sędzia przez wszystkie dni swego życia. Zawsze wracał do Ramy, gdzie był jego dom.

I tam sądził Izraela i tam zbudował ołtarz Panu. A więc znowu te trzy urzędy, które Samuel pełni. Bardzo ważna postać.

Za chwilę przejdziemy do Eliego i jego synów. Masz pytania dotyczące zakładu Samuela? Nie zostawiliśmy Samuela samego, ale to dopiero początek służby Samuela. Kontynuujemy.

Tak, Zuzanno. Tak, dobre pytanie. Mamy motyw bezpłodnej kobiety, który pojawia się przy niejedynej okazji.

Sarah, Rebecca, właściwie przez jakiś czas, i Rachel, na pewno od czasu sprawy Rachel-Leah, a teraz to. Tak, myślę, że jest tu jakieś znaczenie, a mianowicie to, że jest to całkowicie jasne, ponieważ Bóg daje te dzieci, a w tym przypadku w odpowiedzi na szczerą modlitwę, to Boże cele zostaną zrealizowane. Żeby nikt nie mógł pomyśleć: właśnie urodziłam dziecko, wszystko w porządku i tak dalej, i tak dalej.

Jest naprawdę jasne, że to Bóg ma na to wpływ i dlatego zamierza posłużyć się tą osobą. A w przypadku Samuela Samuel współpracuje, jeśli można tak powiedzieć, dotrzymując swego ślubowania nazyreatu. Nie zawsze tak jest, ponieważ wróciliśmy do ilustracji Samsona.

Ale tak, to nie tylko przypadek. Motyw bezpłodnej kobiety jest wciąż aktualny. Nawiasem mówiąc, aż do Księgi Łukasza, gdzie jest Elżbieta i Zachariasz.

I była bezpłodna przez te wszystkie lata, aż w końcu anioł Pański ukazał się Zachariaszowi w tamtejszej świątyni. Więc tak, dobre pytanie. Tak, zdjęcie. Przepraszam, zapomniałem, że miałem ci to pokazać.

Daje nam to pewne wyobrażenie o okolicy, w której znajdowało się Szilo i gdzie znajdował się przybytek. To jest coś w rodzaju pośrodku wzgórza. Za chwilę pokażę wam mapę, która wyjaśni, dlaczego tak się stanie i dlaczego byłoby tak dobrze mieć tam tabernakulum.

Kraj na wzgórzach, odizolowany, nierówny i trudno dostępny, jest doskonałym miejscem na umieszczenie przedmiotów kultu religijnego, Arki Przymierza i Przybytku, ponieważ jest lepiej chroniony. Jeśli się nad tym zastanowić, za chwilę zobaczymy, co się z tym stanie i dlaczego jest to tak istotne. Na początek jednak wesprę trochę Elię i jego synów.

Właśnie wylądowałem w rozdziale 7 i musimy wrócić. Rozdział 2, werset 12. Synowie Heliego byli niegodziwymi ludźmi.

Nie mieli szacunku dla Pana. I dalej jest powiedziane, że kiedy lud składał ofiary, co robili ci kapłani? Cóż, po prostu wbili włócznię w wrzący kocioł i wybrali takie mięso, jakie chcieli. Wzięli także tłuste porcje.

I oczywiście, jeśli pamiętacie cokolwiek z naszego studiowania Księgi Kapłańskiej, były pewne ofiary, które składano kapłanom, takie jak ofiary za grzech i ofiary za przewinienie. Ale z oferty wspólnoty dostali tylko część. Dostali udo i pierś.

A co miał zrobić tłuszczyk? Cały tłuszczyk ofiary został oddany Panu. A jednak tutaj nadużywają rzeczy świętych. Jest to oczywiście straszliwa profanacja Bożych ofiar.

I Bóg pociągnie ich do odpowiedzialności. Co jeszcze robili? Nadużycie ofiar. Jakie było inne główne nadużycie w świątyni, którego dopuszczali się synowie Heliogo? Zuzanna.

Tak, spali z kobietami, które służyły przy wejściu do namiotu miejsca spotkania. A tak przy okazji, widzieliśmy już te kobiety. Pojawili się w Exodusie i jest tam napisane, że w jakiś sposób służyli.

Nie wiem dokładnie jak, ale tutaj śpi z nimi syn Eliogo. Wygląda więc na to, że zniża się do poziomu ronda kulturalnego. W szerszym kontekście kulturowym miały miejsce zjawiska związane ze świętą prostytutką.

Zatem obie te rzeczy są postrzegane jako całkowicie nikczemne i Bóg ich za to ukarze. Faktycznie, w rozdziale 2, wersecie 27, prorok, który jest bezimiennym prorokiem, tutaj nazywanym po prostu mężem Bożym, przychodzi do Heliogo i mówi: Zabiorę ci to, to kapłaństwo od Ciebie i Twojej rodziny, ze względu na różne rzeczy, które się dzieją. Wygląda na to, że Eli prawie to ignoruje.

To jest pierwsze ostrzeżenie skierowane do Heliogo, mówi bezimienny prorok. Wtedy Samuel również to usłyszy. Kiedy Bóg wzywa Samuela do przybytku, Samuel również otrzymuje to przesłanie.

I to jest bardzo tragiczna wiadomość. Pozwólcie, że przeczytam wam to w rozdziale 3. Mam zamiar zrobić w Izraelu coś, od czego mrowienie w uszach każdego, kto to usłyszy. Spełnię od początku do końca wszystko, co mówiłem przeciwko Heliemu i jego rodzinie.

Wiedział, co robią jego synowie. Wiedział, że to godne pogardy, i nie udało mu się ich powstrzymać. To lekcja dla przyszłych ojców i przyszłych rodziców, prawda? Eli wiedział, co robią jego synowie, i po prostu mu na to pozwolił.

A skutkiem tego były przerażające konsekwencje. Nie wszyscy służyli jako arcykapłani, ale jak powiedziałem, można z tego wyciągnąć pewne lekcje dla rodziców. W każdym razie musimy przejść od tej rzeczy do samej arki.

Arka, cóż, z całego badania arki, które przeprowadziliśmy w rozdziałach od 25 do 30 Księgi Wyjścia, a także od 36 do 40, wiecie, że jest to rzeczywiście miejsce zamieszkania Boga ze swoim ludem. W swoim miłosierdziu i poniżeniu mieszka pośród nich. Oddziel się od nich, tak, ale nadal mieszkaj, miszkan .

to więc symbol jego obecności. Co jednak robią Izraelici? Jakie jest nadużycie arki? Przegrywają bitwę, prawda? Za chwilę pokażę ci mapę. Przegrywają bitwę z Filistynami.

Więc zabierają ze sobą arkę, myśląc, że będzie ona służyć jako rodzaj magicznego pudełka, jeśli chcesz, i wykona pracę, której oni nie mogą wykonać. A kiedy to tam wychodzą, Filistyni, co ciekawe, mają większe poczucie tego, co się dzieje. Są śmiertelnie przestraszeni.

Wiedzą, że Arka przybyła. Walczą jak szaleni, bo wiedzą, jaka to potężna siła. I Bóg pozwala, aby Arka Przymierza została zdobyta.

Za chwilę znów spojrzymy na mapę. Zabrali go na bitwę i pojмали Filistynów. Spójrzmy na mapę, a następnie porozmawiamy o powrocie arki.

Zaczynamy. Zwróć uwagę na Shiloh, wysoko tutaj. Pokazałem ci zdjęcie; teraz pokażę ci mapę.

Hill Country of Ephraim to jeden z najbardziej nierównych obszarów. To trochę tak, cóż, próbuję myśleć. Ci z Was z New Hampshire w stanie Vermont.

Prawdopodobnie nie jest tak wysoki jak obszar zasięgu prezydenckiego, ale wiesz, jest taki nierówny. I możecie po prostu pomyśleć o umieszczeniu Arki Przymierza gdzieś na górze Madison dla tych z was, którzy wspięli się na górę Madison. To byłoby dobre miejsce na to.

Nie każdy będzie tam wchodził i chwycił tę rzecz. Ale kiedy Izraelici zdecydują, że chcą tego razem z nimi na bitwę pod Ebenezer Afek, ponieważ w Afek obozują Filistyni. Naruszają świętość arki i zabierają ją w naprawdę bezbronne miejsce.

Stąd ochrona, dalej. Zdobywają go Filistyni. Co się stanie, gdy zejdą do Aszdodu? Jest to jedna z lepszych historii z 1 Księgi Samuela.

Co się dzieje? Cóż, po pierwsze, tak, śmiało. Tak, jest zaparkowany w świątyni Dagona, prawda? Który jest bogiem zboża płodności. A co się stanie z Dagonem? Tak, przewraca się.

A gdy przewróci się po raz drugi, cały rozpada się na kawałki i zostaje tylko jego tors. Co jeszcze się dzieje? Wydarza się coś innego, co sprawia, że ta grupa Filistynów jest bardzo zaniepokojona koniecznością jak najszybszego pozbycia się arki. Tak.

Tak, wszyscy zaczynają mieć guzy. Jedna z sugestii jest taka, że guzy te mogły być powiązane z czymś w rodzaju dżumy dymienicznej. Bo co robią, kiedy odsyłają arkę? Przede wszystkim pojedzie z Aszdodu. Rozgniewają się tam i pójdą do Gat. Zauważ, że zmierza w stronę domu.

Gat, potem Ekron, ale z czym go wysyłają? Chelsea. Tak, pięć złotych szczurów i pięć guzów reprezentujących pięć miast filistyńskich. Ale sugestia, że to połączenie razem rozpoznaje prawdziwe problemy.

Szczury przenoszą dżumę dymieniczą. Oraz dżuma, którą zwykle kojarzymy z XIII i XIV w. Istniał dużo wcześniej i wydaje się, że ma swoje korzenie na Bliskim Wschodzie.

Niektórzy myślą o Półwyspie Arabskim. Niekoniecznie więc zaskakujące, że coś takiego może się z nimi przydarzyć. W każdym razie odsyłają.

Co się dzieje z Ekronem? Jak ta arka ma wrócić? To prawda, z pięcioma złotymi guzami i pięcioma złotymi szczurami. Ważne jest tu coś innego. Co mówią filistyńscy wróżbici? To dość fascynujące, że ci Filistyni, którzy są, cóż, poganami, jeśli można tak powiedzieć, wiedzą coś o religii izraelskiej.

Mówią, żeby odesłać ofiarę zadośćuczynienia. A co mówią o środku transportu? Połóż Arkę na wózku. Tak, śmiało, Matt.

Tak, dwie krowy, które to odciągną, mają cielęta. Ich pomysł, bardzo dobry, jest taki, że jeśli arka prowadzona przez tę parę krów będzie nadal płynąć w stronę Izraelitów, mimo że mają tam cielęta w oborze, będzie to coś, co przyszło od Pana. I rzeczywiście tak się dzieje.

Zatem udaje się z Ekronu, terytorium Filistynów, do Beit Szemesz, gdzie przebywają tutaj Izraelici. To długa dolina. Izraelici prawdopodobnie mogą to zobaczyć.

Tekst mówi, że Filistyni to obserwowali. Obserwowali to przez całą drogę na terytorium Izraela. Niestety, Izraelici nie wykazują w przybliżeniu tego samego rodzaju troski o świętość arki, jaką powinni byli mieć.

Ponieważ kilku z nich zagląda do tego, gdy jest w Beit Szemesz, i oni też zostają dotknięci. I w końcu byli na tyle przerażeni, że wysłali go do miejsca zwanego Kiriath Yeairim, ponownie w górach. To wciąż jest obszar Shephelah.

Wracamy do górzystego kraju, gdzie, jak nam powiedziano, pozostaje tam przez 20 lat. To Dawid faktycznie wprowadzi Arkę do Jerozolimy. Zatem arka odbyła dość burzliwą podróż, ale Bóg zachował ją przez ten czas.

Tylko szybkie spojrzenie, właściwie stoimy na wzniesieniu w Izraelu zwanym Azeka, któremu przyjrzymy się ponownie za chwilę, gdy będziemy mówić o Dawidzie i Goliacie, nie, przepraszam, to jest w środe. Ale my stoimy na Azece i patrzymy na Tel Gat, które jest tutaj, patrzymy na równinę filistyńską, a za nią Morze Śródziemne, ups. Kolejne szybkie spojrzenie, stojąc na Beit Szemesz i patrząc na zachód.

Tuż za rogiem znajduje się Timna, a tuż obok dolina zakręca, a tuż za nią znajduje się Ekron. Mogli więc stać i patrzeć, jak to coś wędruje w górę doliny Zorek. Cóż, to jest nasze przejście w zakresie głupich rzeczy, które Izraelici robią ze swoim najświętszym symbolem obecności Boga.

A teraz, co gorsza, w pewnym sensie pogardzą Bożym panowaniem nad nimi i sami poproszą o króla. W rozdziale 8 połączymy rozdziały 8 i 12. Jest tam napisane, że gdy Samuel się zestarzał, mianował swoich synów na sędziów.

Służyli w Beer-Szebie, ale w wersecie 3 nie chodzili jego drogami. Odwrócili się od niego po nieuczciwym zysku, przyjmowali łapówki i wypaczali sprawiedliwość. To naprawdę nie jest wspaniała rzecz dla sędziów, zwłaszcza sędziów, którzy powinni mieć wpływ na przymierze, ponieważ jedną z najważniejszych rzeczy, o których czytasz w przymierzu, jest to, aby nie wypaczać sprawiedliwości z jakiegokolwiek powodu.

Zatem synowie Samuela rzeczywiście są nieuczciwi i jest to jeden z powodów, dla których ludzie wybierają króla. Jednak podają też coś innego, rozdział 8, werset 20. Chcemy króla, ponieważ wtedy będziemy jak wszystkie inne narody, z królem, który będzie nas prowadził, wychodził przed nami i walczył z naszymi bitwy.

OK, więc ich jeden powód brzmi całkiem nieźle. Słuchajcie, wasi synowie, oni zastąpią was, ale są nieuczciwi. Nie chcemy żyć pod rządami nieuczciwych władców.

Kto to robi? Ale innym powodem jest to, że naprawdę chcielibyśmy być tacy jak wszystkie inne narody, co jest kuszące, co jest kuszące. Chcesz mieć całą strukturę, cały system, który wygląda jak wszyscy inni.

I to wydaje się być prawdziwym powodem, dla którego proszą o króla. Pan nie jest z tego zadowolony. Samuelowi nie podoba się to, ale Bóg zasadniczo mówi, aby dać im to, czego chcą.

Będą wiedzieć, jaki jest król. Samuel następnie opowiada im, jak będzie wyglądał król, jeśli chodzi o pobieranie od nich daniny i zabieranie ich dzieci jako synów, niewolników, żołnierzy i tak dalej, i tak dalej.

Samuel rzuca im wyzwanie. To jest rozdział 12. Nie zamierzam czytać tego całego, ale podkreślę tylko jego fragmenty.

Cofa się przez historię, co mają w zwyczaju robić przywódcy. Jozue zrobił to samo, gdy Jozue miał umrzeć. Jozue przejrzał historię przymierza.

Samuel też to robi. Przypomina ludziom, co Bóg dla nich uczynił, co Bóg uczynił dla nich podczas wybawienia podczas wyjścia z Egiptu.

To, co Bóg wielokrotnie dla nich uczynił, pomimo ich zatwardziałych serc, pomimo ich odstępstwa, Bóg wielokrotnie wybawiał ich w okresie sędziów. Samuel mu o tym przypomina. Potem mówi coś bardzo interesującego.

Zacznę czytać rozdział 12, werset 16. A teraz stój spokojnie i zobacz tę wielką rzecz, którą Pan wkrótce uczyni na twoich oczach. Czy to nie jest teraz żniwo pszenicy? Zrobię to, kiedy będą żniwa pszenicy? Czy ktoś pamięta w kategoriach, nie dla nas, w kategoriach Izraela? Powiedz to jeszcze raz.

To jęczmień w Egipcie. Dobra, niezła próba. Posuwaj się trochę do przodu.

To będzie pomiędzy Paschą a Świętem Tygodni, prawda? No właśnie, a raczej koniec maja, koniec maja. A teraz pomyśl o tym przez chwilę i kontynuujmy. Czy to nie jest teraz żniwo pszenicy? Wzywam Pana, aby zesłał grzmoty i deszcz.

Cóż więc będzie za taki znak spowity grzmotami i deszczem? To znaczy, czy nie zdarzają nam się grzmoty i deszcz? Zawsze, gdy są chmury, Bóg powoduje ulewę. Co w tym takiego wielkiego? Kasja? Tak, ma to wszystko związek z porą suchą. Maj to pora sucha, prawda? Ogólnie rzecz biorąc, jeśli rok jest dobry, w kwietniu może trochę popadać.

Ale potem przestaje. Teraz muszę być szczery, ujawnić wszystko i tak dalej. Kiedy dwa lata temu przyjechałem do Izraela, miałem uczyć, do Jerozolimy pojechałem w ulewie 12 maja.

Ale wszyscy byli po prostu zszokowani, po prostu zszokowani. Mówili: nie mogę w to uwierzyć, to Mabul , to Mabul . To hebrajskie słowo oznaczające powódź, prawda? Zwykle tak się nie dzieje.

To jest znak. Tak więc Samuel rzeczywiście wezwał Pana i tak się stało. W wersecie 18 Samuel jeszcze tego samego dnia zwrócił się do Pana.

Pan zesłał grzmoty i deszcz , a cały lud bał się Pana i Samuela. Zatem Samuel zaświadcza, że prośenie o króla było szaleństwem. A jednak oto, co jest interesujące.

To głupie. Powiedział im to. Ale zwróć uwagę, co dalej mówi.

A to, nawiasem mówiąc, byłby w pewnym momencie świetnym zarysem kazania. Samuel mówi, że począwszy od wersetu 21 uczyniliście całe to zło. Nie odwracajcie się jednak od Pana, służcie Mu całym sercem.

Nie da się ich zapomnieć. To głupie, o co proszą, ale nie da się ich zapomnieć i Samuel o tym wie. Nie odwracaj się od bezużytecznych bożków.

Nie mogą ci nic pomóc, ani nie mogą cię uratować. Są bezużyteczne. Przez wzgląd na swoje wielkie imię Pan nie odrzuci swego ludu.

Pan ma przyjemność uczynić cię swoim. Za bardzo zaszłaś na smyczy, mówi, ale Bóg wciąż trzyma cię na tej smyczy. A oto ostatnia rzecz Samuela.

Jeśli chodzi o mnie, czy jestem daleki od tego, abym zgrzeszył przeciwko Panu, nie modląc się za ciebie, dobrze? Wspaniała lekcja. Większość z nas mogłaby po prostu powiedzieć: pozwólmy im cierpieć. Słyszeli, że wiedzieli, że to prawda, mówi Samuel.

Daleki jestem od tego, abym zgrzeszył przeciwko Panu, nie modląc się za was, a to jest wezwanie do modlitwy. Cóż, to prowadzi nas do naszego króla, a on rzeczywiście jest królem tragicznym. Ci z Was, którzy lubią czytać poza Starym Testamentem, słyszeli, jak wspominałem już prawdopodobnie o Elie Wieselu.

Niektórzy z Was czytali „Knighta”, prawdopodobnie autorstwa Elie Wiesela. Coś jeszcze? Katie? Knight, Dawn i Day, właściwie to ma trylogię, tak, tak. Cóż, napisał też wiele innych bardzo interesujących książek, a jedna z nich nosi tytuł Pięć portretów biblijnych.

Pięć portretów biblijnych, w których bierze pięć postaci z Biblii hebrajskiej i nie tylko bada zawarty w nich materiał biblijny, ale także całą materię rabiniczną, która rozwinęła się wokół tych postaci. I jako dobry psycholog, w pewnym sensie splata to wszystko w jedną całość. Saul jest jedną z osób, które robi.

Czy Jeremiasz, Jonasz i kilka innych osób również? Ale Saul jest po prostu niezwykły w tym, co robi z Saulem – tragicznym królem.

Dlaczego jest tragiczny? Na czym polega tragedia panowania Saula? Chelsea? Tak, chociaż Bóg wyraźnie go wybrał i za chwilę zobaczymy, jak to zadziała. Saul bardzo celowo odwraca się i porzuca to wszystko, prawdopodobnie dla własnego wywyższenia, jak się przekonamy. Cóż, to prowadzi nas do kolejnego pytania.

Dlaczego Bóg wybrał Saula? To znaczy, czy nie wiemy z Księgi Rodzaju 49, że to z plemienia Judy będzie pochodził król? Dlaczego Bóg wybrał Saula? Czy ktoś chce zgadnąć? No dalej, Matt. OK, twoja odpowiedź brzmi: jest tym, czego ludzie chcieli. Jak myślisz, dlaczego był tym, czego chcieli ludzie? Pod jakim względem wyglądał jak król? Powiedziałeś to, a ja cię nie usłyszałem? Cóż, z pewnością był wyższy.

Mówi się, że był o głowę wyższy od wszystkich innych, więc będzie miał odpowiednią posturę, aby tego dokonać. Więc wyglądałby jak król, to prawda. Chcesz popchnąć to

trochę dalej? A swoją drogą, nie jestem pewien, czy koniecznie możemy powiedzieć, że jest tym, czego chcieli wszyscy ludzie.

Mówię to dlatego, że kiedy Lot wybiera go na króla, jak zobaczymy w rozdziale 10, wielu ludzi jest z tego powodu wkurzonych. Oni narzekają. Są zmartwieni, dopóki nie wygra swojej pierwszej bitwy z Ammonitami.

Ale masz rację, ma królewską postawę. Prawdopodobnie dobrze wyglądający. Innymi słowy, wszystkie te powierzchowne cechy, których ludzie mogą chcieć.

Coś jeszcze? Beka. Tak, z jakiego on pochodzi plemienia? Ktoś, z jakiego plemienia on pochodzi, Sarah? Benjamin, co jest małym plemieniem, prawda? Chociaż w rzeczywistości całe to przekonanie, że pochodzę z najmniejszego plemienia i najmniejszego klanu, i tak dalej, zostało również wypowiedziane przez Gideona w Księdze Sędziów. Może to być po prostu swego rodzaju samodeprecjacja, ponieważ Gideon pochodzi z Manassesa, a to jest całkiem duże plemię.

Ale tak czy siak, on to mówi. Pochodzi z pokolenia Beniamina. I coś kombinujesz.

A co z plemieniem Beniamina? Wiem, że przeszliśmy przez to zbyt szybko, a to było półtora tygodnia temu. Ale co wydarzyło się na końcu Księgi Sędziów? Sara. Plemię Gedeona tak naprawdę nie czuje tego w ten sposób.

I dlaczego tak się czują? Innymi słowy, jaki był nasz incydent? Właściwie było wiele incydentów, a wszystkie one splotały się w brzydkie bagno na końcu Księgi Sędziów, co może oznaczać, że Benjamin, jako plemię, potrzebuje odrobiny wyniesienia. Trevora. Nie jestem pewien, ale czy obszar, który budowała konkubina Leviego, został odcięty, czy był to obszar konkubiny? Tak. Cała ta sprawa z nałożnicą Lewity i tym, co się z nią przydarzyło, dotyczyła pokolenia Beniamina.

Gibe Beniamina, paskudne, paskudne wydarzenia, które mają miejsce. I co wtedy się stanie? Czyż nie, plemię Beniamina zostaje prawie zniszczone w wyniku działań wojennych? A co się wtedy stanie? Cóż, muszą znaleźć dla nich żony.

W tym momencie plemię Beniamina jest naprawdę w opałach. I tak, w pewnym sensie, posiadanie pierwszego króla z Beniamina może być prawdą. Nie wrzucam Bogu motywów do głowy, ale po prostu próbuję to trochę przemyśleć, może równie dobrze będzie łaskawym, miłosiernym przywróceniem przez Boga plemię Beniamina. Pierwszy król pochodzi z tego plemienia, które było tak bardzo oczerniane, nie tylko oczerniane, ale które zrobiło te wszystkie okropne rzeczy.

Podobnie, co ciekawe, Korach, pamiętasz Koracha z Lb 16 i to straszliwe nieposłuszeństwo, w wyniku którego ludzie Koracha zostają zniszczeni? Samuel jest w linii Koracha. Linia Koracha trwa nadal, gdy ludzie śpiewają w Przybytku. Zatem,

wiecie, macie pomysł, że Bóg zajmuje się przyjmowaniem ludzi, którzy są nawet w swoim umyśle, być może zbyt poniżeni, aby iść dalej, i wskrzeszaniem ich z powrotem.

Sugerowałbym, że to samo dzieje się z plemieniem Beniamina i Saula, które zostaje pierwszym królem. Podobnie, nawiązując do tego, co powiedział Matt, tego właśnie chcą ludzie. Chcą kogoś, kto potrafi walczyć.

Saul jest duży, ma imponującą postać i walczy dla nich. I od razu wygrywa wielką bitwę z Ammonitami. Sugeruję więc, że to także część problemu.

Mamy bardzo ciekawą historię. Rozdział 9, przede wszystkim Saul szuka osłów. Czy kiedykolwiek dostrzegłeś w tym odrobinę ironii? Szuka zagubionych osłów, a zamiast tego znajduje władzę królewską.

To całkiem interesująca rzecz. W międzyczasie udaje się odnaleźć osły. Zauważ jednak, że istnieją dwa potwierdzenia wyboru Boga na króla.

Po pierwsze, jest to Samuel. Pamiętacie, że Saul i jego sługa idą do Samuela, bo chcą wiedzieć, gdzie znaleźć zagubione osły. Ale w międzyczasie Bóg ukazał się Samuelowi i powiedział: Jutro pojawi się pewien mężczyzna i chcę, żebyś go namaścił na króla.

To prywatna, prywatna ceremonia: rozdział 10, werset 1. Rozdział 9 dotyczy osłów. Rozdział 10, werset 1. Samuel wziął flaszkę z oliwą, wylał ją na głowę Saula i ucałował go, a on powiedział: Czyż Pan nie namaścił cię na przywódcę jego dziedzictwa? A potem daje mu trzy znaki, trzy znaki, że rzeczywiście będzie królem.

Ma zamiar spotkać się z jakimiś ludźmi, i tak dalej, i tak dalej. Jednym z najciekawszych jest, zanotowałem go tutaj, zaczynając od wersetu 5. Gdy zbliżycie się do miasta, spotkacie procesję proroków schodzących z wyżyn. Będą prorokować.

Werset 6: Duch Pański zstąpi na ciebie z mocą. To hebrajskie słowo, które oznacza po prostu całkowicie przyodziać i przytłoczyć, jasne? Przyjdź z mocą. Będziesz z nimi prorokował i zostaniesz przemieniony w innego człowieka.

Zmienisz się w inną osobę. Zapamiętaj ten werset. Duch Pański zstąpi na ciebie z mocą.

Będziesz prorokował. Zmienisz się w inną osobę. I oto rzeczywiście to się dzieje.

Werset 9, gdy Saul odwrócił się, by opuścić Samuela, Bóg odmienił serce Saula. Czytając tutaj między wierszami, można odnieść wrażenie, że Saul nie był osobą typu królewskiego. Tak, jest duży.

Tak, wygląda imponująco. Ale co się stanie, gdy dokonają publicznego bierzmowania i w drodze losowania dowiedzą się, że to ma być król? Gdzie jest Saul? Czy domaga się zostania królem? Ukrywa się w bagażu. Ukrywa się.

Chociaż Samuel już go namaścił, były trzy znaki wskazujące, że jest on wybranym przez Boga. Prorokował, co jest dla niego dość niezwykle. W rzeczywistości powoduje to, że ludzie pytają: o mój Boże, czy Saul naprawdę był wśród proroków? Zнали go na tyle dobrze, że wiedzieli, że nie jest taką osobą.

Bóg zmienia jego serce. I dopóki duch Pański będzie w Saulu, Saul będzie dokonywał tych wspaniałych rzeczy. Ale to jest szczególne upoważnienie.

Nie powiedziałbym, że jest to zamieszkujący nas duch i są ku temu powody. Jeśli Pan pozwoli, wyjaśnię to w środę. Jest to szczególne upoważnienie Boga przez swego ducha do osiągnięcia tych rzeczy, które Bóg chce, aby zostały osiągnięte.

I potrzeba było naprawdę dramatycznej zmiany w Saulu, aby stał się kimś, kim wcześniej nie wydawał się być. W każdym razie odniósł pewien początkowy sukces. Rozdział 11 mówi o jego walce z Ammonitami.

W tym rozdziale jest ciekawy motyw, bardzo podobny do tego, co widzieliśmy w przypadku Lewitów i jego nałożnicy. Czy pamiętasz tę krwawą wiadomość, którą rozesłali Lewici? Pokrój konkubinę na 12 kawałków i wyślij do wszystkich plemion. Czy zauważyłeś, że Saul robi to samo? Werset 7 ma miejsce po uderzeniu Ammonitów. Wziął parę wołów, pociął je na kawałki i rozesłał je przez posłańców po całym Izraelu, ogłaszając: Tak się stanie z wołami każdego, kto nie pójdzie za Saulem i Samuelem.

Jest to bardzo ciekawy system przekazywania wiadomości. To było skuteczne. Pojawili się ludzie.

Cóż, teraz zrobimy sobie małą przerwę i przyjrzymy się innemu zdjęciu. Jest powód, aby się temu przyjrzeć, który stanie się oczywisty, gdy przejdziemy do historii Dawida, przepraszam, a nie Dawida, Jonatana i jego nosiciela zbroi. Trochę geografii. Co tu widzisz? Cóż, widzisz tutaj małą wioskę.

Tak się składa, że jest to współczesna wioska Michmasz, która zachowała nazwę Michmasz, a jeśli czytasz tekst, wiesz, że jest to jedno z najważniejszych miejsc, gdzie Filistyni mieli swoją placówkę, dokładnie w górach. Jest też mowa o przepustce na Michmasz. Właściwie, pozwól, że ci to przeczytam.

Oddział Filistynów udał się na przełęcz Michmasz. To jest rozdział 13, werset 23. Następnie następuje ciąg dalszy historii.

Oto przepustka. Widzicie, mamy dość stromą dolinę lub, przepraszam, głęboką dolinę, która biegnie aż do góry, z dołu, wokół Doliny Jordanu. Trochę trudno jest zejść i zejść z powrotem.

Może ci się to nie wydawać, ale uwierz mi, tak jest. To nie jest coś, po czym można łatwo schodzić w dół i w górę. Jednakże w bardzo krytycznym punkcie pomiędzy Michmaszem tutaj a Gebą tam jest ten kawałek ziemi, który przechodzi w poprzek.

Staje się główną trasą podróżowania ludzi. Filistyni chcą to kontrolować z oczywistych powodów, ponieważ w ten sposób można przedostać się z tej strony tej głębokiej doliny na tę stronę tej głębokiej doliny. Tutaj znowu robi się głęboko.

Oto nasza przepustka do Michmasz. Nawiasem mówiąc, nie jest to jedyne miejsce w Piśmie Świętym, które się pojawia. Pojawia się w innych miejscach.

Głównym przykładem jest 10 rozdział Księgi Izajasza. W tym miejscu pojawia się Jonathan i jego historia o nosicielu zbroi, ponieważ zamierzają wspiąć się na strome klify. Możesz po prostu zobaczyć tam kawałek jego krawędzi i dogonić obóz, będący w tym miejscu przyczółkiem armii Filistynów.

Następnie Izraelici stoczą dramatyczną bitwę. Właśnie przedstawiłem wam trochę tła geograficznego tej historii. Wróć i przeczytaj historię.

Przyjrzymy się temu w ciągu kilku minut, które nam pozostały, w nieco innym kontekście, ponieważ widzimy historię Jonathana, która jest niezwykłym przejawem wiary i zaufania Bogu. To niezwykłe. Przeczytaj, jeśli nie czytałeś.

Dzieje się tak w szerszym kontekście wad charakteru Saula i Saula oraz faktu, że po tym wydarzeniu z Jonatanem Jonathan prawie traci życie z powodu pochopnej przysięgi złożonej przez Saula. W każdym razie Saul okazał się niecierpliwy. Za chwilę przyjrzymy się tej historii.

Skończy się pochopnie. Oczywiście jest klasycznie nieposłuszny. Dodałbym do tego, choć nie wymieniłem tego tutaj, cierpi on na dość poważny przypadek czegoś, na co cierpi każdy z nas, a mianowicie dumy i wywyższania się.

Będzie kilka momentów, w których Saulowi będzie bardzo zależało na tym, aby ludzie postrzegali go jako ważną postać. Zamierza zbudować sobie pomnik. W rozdziale 15 upewni się, że Samuel wróci z nim, aby ludzie nie myśleli o nim źle.

Czasami też jesteśmy zajęci robieniem tych rzeczy, budowaniem pomników dla siebie, może nie z kamienia, ale robimy to. I z pewnością zbyt często przejmujemy się tym, co ludzie o nas myślą, podczas gdy być może ważniejsze jest to, co myśli o nas Pan. To były problemy Saula, niewątpliwie problemy Saula.

W każdym razie pierwszy mówi, że składa ofiary w Gilgal. Samuel kazał poczekać siedem dni. Właściwie cofnął się aż do rozdziału 10 i powiedział, że kiedy dotrzesz do Gilgal, to będzie kawałek drogi w dół, ale mówi, że kiedy dotrzesz do Gilgal, poczekasz siedem dni.

Jednak w tym momencie Filistyni gromadzą swoje siły pod Gebą i Michmaszem. Zapamiętaj mapę. Zapamiętaj mapę.

To jest pierwsze miejsce, w którym się znajdują, w sercu Izraela. Geba i Michmasz znajdują się w sercu Izraela. Gdzie Gilgal? Czy ktoś pamięta, gdzie jest Gilgal? Dzięki temu będziemy mieli trochę większy pogląd na to, co się tutaj dzieje.

To jest w Dolinie Jordanu. Filistyni tak grożą w górach, w Geba, Michmasz i całym obszarze wokół, że kontrolują ten płaskowyż, środkowy płaskowyż Benjamina. Izraelici zeszli z powrotem do Doliny Jordanu.

Tak jest źle. A potem czekają na przyjscie Samuela. Samuel nie przychodzi.

Co robi Saul? Cóż, czeka do ostatniej chwili, ale można zrozumieć, dlaczego mógł się trochę zdenerwować, z tych wszystkich powodów, które właśnie powiedziałem. I idzie dalej, niestety, i składa ofiary. W tym momencie natychmiast pojawia się Samuel i mówi: Nie zachowałeś przykazania Pańskiego.

Gdybyście tak zrobili, ustanowilibyście swoje królestwo. W wersecie 14, jestem w wersecie 13, „Teraz twoje królestwo nie ostoi się, bo Pan znalazł człowieka według swego serca”.

I oczywiście wiemy, że to David. Pan go odszukał. Ustanowił go przywódcą swego ludu, ponieważ nie zachowaliście przykazań Pana.

Tak jak były dwa potwierdzenia zostania królem przez Saula, tak będą dwa potwierdzenia utraty władzy królewskiej przez Saula. To jest pierwszy. Ale Saul robi coś innego.

W międzyczasie jednak mamy incydent, o którym właśnie wspomniałem z Jonathanem. Jonatan o tym nie wie, ale Saul związał całe wojsko pod przysięgą, że nic nie będzie jadł. I oczywiście po tym cudownym zwycięstwie, które Jonatan i jego giermek, a potem dołączeni do nich Izraelici, odnieśli Jonatan, nie znając przysięgi, zjadają trochę miodu.

Kiedy Bóg nie odpowiada już Saulowi, a Saul szuka Bożej rady w tej sprawie, Saul wie, że coś poszło nie tak. Ustalają, że rzeczywiście jest to rodzina Saula i okazuje się, że

jest to Jonatan, a Saul jest gotowy zabić Jonatana z powodu złożonej przysięgi. I na szczęście żołnierze interweniują.

Ostatnia z nich to miejsce, w którym naprawdę chcemy spędzić ostatnie kilka minut, które tu mamy. W tym miejscu mamy drugie potwierdzenie, że Saul utraci władzę królewską. I tak naprawdę musimy poświęcić tylko trochę czasu, całe dwie minuty tutaj, w rozdziale 15 1 Księgi Samuela.

Werset 2. Tak mówi Pan Wszechmogący: Ukarzę Amalekitów za to, co uczynili Izraelowi, gdy napadali na nich, gdy wychodzili z Egiptu. Idź ich zaatakować. Całkowicie zniszczą wszystko, co do nich należy.

Nie oszczędzaj ich. Zabij wszystko i wszystkich. Dlaczego Bóg tak nakazał? Innymi słowy, jaki jest nasz powód? Co nam mówi Księga Powtórzonego Prawa 25? Wiem, że to niesprawiedliwe pytanie.

Kiedy toczyła się bitwa pomiędzy Amalekitami i Izraelitami, gdy Izraelici właśnie wyszli z Egiptu, pamiętajcie, że byli to banda obdartych ludzi. Nie koniecznie mieli jeszcze zorganizowane siły zbrojne. W Księdze Powtórzonego Prawa 25 jest napisane, że Amalekici napadli i wybili słabych i bezbronnych ludzi z tyłu.

I to było okropne w oczach Boga. Dlatego w 17. rozdziale Księgi Wyjścia mówi, że należy ich wymazać z powierzchni ziemi. Niech pamięć o nich zostanie wymazana.

I w tym momencie Saul jest tym, który został powołany, aby faktycznie to zrobić i wpłynąć na to. Saul jest nieposłuszny. Co ciekawe, werset 12 mówi, że wcześniej rano Samuel wstał i poszedł na spotkanie Saula, ale powiedziano mu, że Saul poszedł do Karmelu.

Tam postawił pomnik na swoją cześć. To, o czym przed chwilą ci mówiłem. Następnie Saul mówi, że kiedy Samuel staje przed nim w wersecie 20, rzeczywiście byłem posłuszny Panu.

Poszedłem na misję, którą mi wyznaczył. Całkowicie zniszczyłem Amalekitów. Żołnierze zabrali z łupów owce i bydło.

Najlepsi byli oddani Panu, aby ich złożyć w ofierze. Wiesz, to trochę przykrywka, bo pewnie mieli je zatrzymać dla siebie, ale teraz, kiedy go złapano, mówi: „Och, ale miałem zamiar je poświęcić”. Oczywiście w tym kontekście Samuel mówi, co następuje.

Czy rzeczywiście Pan ma upodobanie w całopaleniach i ofiarach tak samo, jak w posłuszeństwie? Posłuszeństwo jest lepsze niż poświęcenie. Uważność jest lepsza niż tłuszczyk baranów. Bunt jest jak grzech wróżenia.

Arogancja jest jak zło bałwochwalstwa. Odrzuciłeś słowo Pana. Odrzucił cię jako króla.

I to jest nasze drugie potwierdzenie, że Saul utracił władzę królewską z powodu jawnego buntowniczego nieposłuszeństwa. Bóg mu to odbiera. Samuel mówi, że nie wrócę z tobą.

Saul pyta: Och, proszę, czy chcę, żeby ludzie dobrze o mnie myśleli? Tak więc Samuel robi, ale potem przywołuje Agaga do siebie, a tam jest napisane, że pociął Agaga na kawałki. Twój NIV jest zdecydowanie za miękki. Mówi: zabij Agaga.

Hebrajskie słowo oznacza pociąć go na kawałki. Opiekuj się królem, Agagu. Teraz ponownie zobaczymy nazwę Agag, ale w rzeczywistości to kwestia kilku miesięcy.

Musimy z tym skończyć. Myślę, że to już koniec naszego materiału o Saulu. Następnym razem zobaczymy upadek Saula i powstanie Dawida.

Tymczasem życzę miłego dnia.